

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravišтво je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim poteče koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za pol leta	6	„	50	„
„ četrt leta	3	„	30	„
„ jeden mesec	1	„	10	„
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.				

S pošiljanjem po pošti velja:

Za pol leta	8	„	—	„
„ četrt leta	4	„	—	„
„ jeden mesec	1	„	40	„

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Volilno gibanje na Goriškem.

Ko hitro je postavil centralni narodni volilni odbor kandidate za prihodnji goriški deželni zbor, začeli so novi kandidatje rasti kakor gobe ob deževnem vremenu. Na kopice imenujejo se kandidatje za to in ono mesto, za to ali ono skupino, časih tudi taki, kateri o svoji kandidaturi ničesar ne vedo. Kdor stvar nekoliko natančneje pregleda, temu je jasno kot beli dan, da tukaj nevidljiva a v zvižajah in spletkah zelo spretna roka kvarte meša in zmeš-njavo med narod seje. Faktum je, da je nahujskana tu peščica volilcev zoper tega ali onega kandidata centralnega odbora, češ: da je ta premalo značajan, drugi preognjevit ter da bode vso stranko blamiral, tretjemu se zopet podtika, da je izvršitev te ali one ceste zabranil ali celo zoper koristi tega ali onega okraja delal. Tam se zopet izigra Ipavec zoper Kra-

ševca, Kanalec zoper Brica, Tolminec zoper Bolčana itd.

Drugod se draži kopica volilcev s tem, da se jim odsvetuje volitev „doktorjev“, češ, da so ti le sebičnejši, kateri ne bodo zastopali interesov kmeta; kmet naj kmeta zastopa! — Na tretji strani se izkoristuje najnedolžnejša opazka „Soče“ v to, da se lehkovernim volilcem dokazuje, da je list tega ali onega spoštovanja vrednega moža napal, vsled tega naj vsi volilci tega okraja glasove temu možu oddajo ter njega čast „rešijo“. — Nekaterim se zopet v glavo ucepuje, da se ni odbor na ta ali oni okraj dovolj oziral, zato naj si okraj svojega poslanca izbere in zanj glasuje. Našteli bi še mnogo takih perfidnih zvižaj, kojim je očividen namen, narodne volilce ali s sumničanjem ali z družimi umazanimi sredstvi cepiti in dražiti. Naravno je, da se s tem skrivnim rovanjem narodni volilci begajo. A uverjeni smo, da bo bistroumnost narodnih volilcev vse te spletke o pravem času strla ter da jih bodo volilci po zaslugi ocenili. Nam se ne zdi vredno o tej neumestnej in v narodnem oziru kvarnej agitaciji dalje govoriti.

Omeniti pa nam je druge stranke, katero moramo resno smatrati in katera ni z navedenim osebjem v nikaki zvezi, stranka, katera postavlja povsod protikandidate tam, kjer se nadeja, da bi po centralnem odboru priporočane kandidate premagati mogla. Imena tej stranki ne vemo, načelnika njene ne poznamo; imenujmo jo torej brezimno ali „zmernejšo“ stranko. Kateri kandidatje tej stranki pripadajo, nam za stalno ni bilo mogoče poizvedeti, ne vemo, ali jih hoče sploh zakrivati ali jih ni definitivno še določila. V tej zadevi smo do sedaj tavali po temi, še le zadnji „Corriere di Gorizia“ je to temoto nekoliko razsvetlil. Ako smemo imenovanemu listu verovati, kandidujeta na Tolminskem razen od centralnega odbora priporočenih kandidatov še Nj. ekselencija, Tržaški namestnik g. **baron Depre-**

ts in g. župan Devetak (glej telegram); za veliko posestvo pa deželne sodnije svetnik g. Goriup mlajši, gospod župan Konjedic iz Plavi in g. Fabijani iz Štanjela (ali pa g. grof Strassoldo iz Renč).

Odgovornost za to listo kandidatov te stranke pripuščamo goriškemu „Corrieru“, kateri se vseh zmešnjav med goriškimi Slovenci najbolj veseli, listu, ki je v predzadnji številki brezsravno pisal, da mu je g. dr. Zorn kot bodoči goriški škof povse všeč, ali da mu podedovanega greha, da je rodom Slovenec, ne more odpustiti. A.

Nadloga na kmetih.

Razvade, ki jih meščanje ne poznajo, delajo pa prebivalcem na deželi veliko neprilik in kvare. Ukoreninjene so marsikatero globoko in čestokrat se jih je treba drago odkupiti. S kakšno pravico? — po tem se ne vpraša in časih tudi ni svetovati, da bi se povpraševalo.

Navadno v tacih slučajih imamo dve nadlogi na izber; izberemo si se ve da manjšo, ali nadloga ostane nadloga. In ker se to le prepogostem zgodi, stojimo ob svojih konecletnih bilancah pred neznoznimi davki, ki sicer neso zapisani pri finančnem ministru, ali radi presegajo celo cesarske davke, katere plačujemo od svoje zemlje. Le-ti davki so tem hujši, ker si pri njih ne moreš izprositi nobenega obroka in jih moraš odšteti takoj, še nočeš, da boš z življenjem plačeval ali pa z „rudečim petelinom“ na strehi v trdi noči. Komu tukaj ne hodi na misel berači in klateži, ki so tem oblastniši in ponosniši čim več jih je, in so vsako uro — že stalna in zelo nevarna kmetova nadloga? Ali če je ta nadloga poglavitna, ni še jedina, okrog in okrog vse mrgoli. Vse pa konečno izvirajo iz razvad, katere je treba odstraniti in zatreti, kolikor jih je nepotrebnih in nespametnih, druge pa je urediti tako, da se lažje prenašajo.

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

(Popisuje Prostoslav Kretanov.)

XXV.

Na Krškem polji.

V širnem podolgastem okviru gozdnatih Gorjancev na iztoku in prisojnih goric proti zapadu razprostira se plodovito polje, po katerem se vije v mehkih ovinkih lehkotočna Krka, nalik srebrnemu traku po zeleno-baržunasti preprogi. Na desnem obrežji te nagajive reke, ki ob suhem vremenu stisnena v ozki strugi teče mirno svoj pot, v deževji pa kalne svoje valove razlija po bujnotravnih senožetih — razsejana so prijazna selišča, mej katerimi je razpeta široka vozna cesta, a njena leva obal se polagoma dviguje v vinorodne holme, po katerih se kot labudi blišče bele cerkve . . .

Premetil sem lepo Krško polje po dolgem in širokem, svobodno in brezsmoterno, ne brigaje se, na katerem ognjišču se mi kuha kosilo in pod katero streho se mi bode zvečer postljalo ležišče:

kamer baš me je privabilo poludansko zvonjenje, tam sem se usel za mizo, in pred katerim pragom se mi je v večernem somraku slučajno ustavila noga, ondu sem odložil svoj „popotni les“ — za izbirčnega gourmanda in v postelji prožni gugajočega se mehkužneža bi sicer ne bilo tako — sit venia verba — cigansko življenje, toda upehanemu potniku je košček kruha in požirek cvička ambrozija in nektar in na vsaki še toli žilavi žimnici mu objame utrujene ude krepilni počitek . . . In tako sem živel brezskrbno tja v en dan tam doli na širnem Krškem polji. Ugajalo-li mi je v tem selu, ostal sem ondu po dva do tri dni ter se udal slastnej ugodnosti; če pa mi je v jednom kraju prekrizal jetra pajek nejevoljen nad osornostjo gostilničarjevo, vzal sem palico v roko ter odnesel v prosti svet neutešno svoje srcé. —

V Šent Jarneji zapeljal me je voznik v zavetje Zagorčeve hiše, po kateri se razodeva ravno-dušna samosvest blagostanja . . . Zlobni jezici prištevajo v novejšem časi g. Zagorca nasprotnikom našega naroda, ali ka-li. Mogoče! Kdo bi mogel v tem obziru možu pretipati srce in obisti! Kolikor sem videl in slišal jaz v kratkem časi svojega bav-

ljenja pod njegovo streho, izpovedati morem le v negativnem zmislu, kakor tista Čepovanka, da „ni baš gotovo, da bi mož ne bil — naroden: jezik vsaj ga ovaja kakor sv. Petra tam na Kajfeževem dvorišču, da je Galilejec-Slovenec! . . .

Da se pa, kakor sem čul, Šent Jarnejska „jeunesse dorée“ zaletava v želodovo kulturo in da ondotna požarna bramba ogenj gasi z — nemščino, to je hvalevredno in po polnem naravno: nadepolni mladiči danes ali jutri utegnejo iti tja gori v blaženi Bismarkov raj, kjer je neizogibno potreben „v deželi navadni jezik“ in prosim vas: nemščina s piha-jočimi in sikajočimi svojimi soglasniki je kakor navlaš ustvarjena za — gasenje ognja! In v tem zmislu priporočati bi bila vsem našim „gut-schlau-charjem“ za moto naslednja človekoljubna pesem:

„O heiliger Florian,
Du Wasserpatron!
Beschütz' unsere Häuser:
Zünd' and're dafür an!“ . . .

No, ali kar je res, to se mora priznati: lepa vas je Šent Jarnej, če inai ni trg ali morda celó mesto, kar bi na Dolenjskem ne bilo nemogoče, kajti ponosne, jednonastropne hiše stoje ugodno raz-

Za danes lotimo se razvade, ki se nam posebno ponuja. Ali že pri tej ne bi radi pridigovali gluhim ušesom. Začenjamo z nekakšno povestjo. Bogata nevesta ima zapustiti vas, ker velja zakon, da žena mora za možem, a ne mož za ženo. Zbrani so sorodniki in prijatelji, poročenima na čast in za slovo. S kratka: svatba je, vse blage volje. Pred hišo pa se celo popoldne pretvarja četa fantov, dasi je delavnik in dela pri jednem za deset rok. „Na preži stojijo.“ Grda beseda. Fantje ti se od mladih nog poznajo, a danes razdeljeni so na dve kope: to je že znamenje, da si neso posebni prijatelji. Oboji vedejo se oblastno, takoj je videti, da denes neso nikomur ničesa dolžni, pač pa imajo terjati in si tudi radi tega neso v skrbeh. Tudi odjenjati jih ni misel, ni za pol krajcarja od tega, kar jim gré. Marsikateremu svatu to ni ljubo, tujci se vzgledujejo: ali pomagaj si, če si moreš! Prva nadloga. — Vsak fant je imel ženitno pismo v rokah, to se ve da. Nevesta ima dote 13000 gold., fantom gre jeden procent, tedaj 130 gld., pa pijača. Danes bomo tedaj še bogati, tako preobračajo; ženin pa preobrne. Ou vé, koliko da je vreden denar in da ga ne pobira vsakdo na cesti. Ne ve pa, zakaj bi mu kdo baš tukaj zaukazoval: toliko in toliko moraš dati! Vender pa, ker je to že navada, podari jednej četi 40 gld., drugej 20 in tretjej iz daljnje vasi 10 gld., vkup 70 gld., lepe denarje. Ali vse to je premalo! Vse tri čete se zedinijo v glesno nevoljo, ki hipoma prekorači meje. Zabavljanje in grožnje. Nihče svatov tega ni zakrivil, nihče ni dolžan poslušati: ali pomagaj si, če si moreš! Druga nadloga. — Še tisto noč ima se odpeljati ženin z nevesto. Določena ura odpotovanja se premakne. Zato neso mogli razgreti fantje podreti naravnost na ženina slavolok, ki so ga bili napravili nevesti „na čast“. Ali za zahvalo nastavijo mu bruno preko ceste, da bi se polomila živina in unesrečila oba, ženin in nevesta. Srečno naključje odstrani veliko to nevarnost. Tretja nadloga. — O prvi priliki se „tolar“ zapije. Ubogi očetje in gospodarji drugi dan, uboga vas še tisto noč, kjer se motovili po pijači. Četrta nadloga. — Preteklo nedeljo so se bili sprli; sam Salomon bi jih ne bil umiril. Cel teden se je kuhalo. To nedeljo se bo vračalo. Res je prišlo do tepeža in težkega telesnega poškodovanja. Draga komisija pride na mesto v kazenskih zadevah. Peta nadloga. — Čez deset dni zapoje mrtvaški zvon. Zločin težkega telesnega poškodovanja spremenil se je v zločin uboja. Krepak in priden mladenič je ubit. Nesrečna rodovina. Krepak in doslej pošten mladenič je ubijavec, kakor se čuje. Sramota zanj in za domače, pa tudi za vso faro. Nobena kazen ne opere tega madeža. Šesta nadloga, a težko, da bi bila zadnja.

Povest ta s takim žalostnim koncem je popolnem resnična. Dogodila se je pred kratkim v kraji, ki mu bi delal krivico, kdor bi ga prišteval k su-

rovim. Dejanja imajo logiko in kavzalnost povsod vlada. Vse zgoraj konstatirane nadloge izvirajo druga za drugo iz običaja, ki je daleč razširjen, zlasti po notranjem Kranjskem. Ko dekile stopi iz deviškega stanu, ali dejali bi v fantovskem smislu, iz fantovske zadrage, kadar se omoži, je navada, da dobijo fantje tiste vasi ali fare nekaj primernega v denarji, „tolar“ za pijačo, zlasti če pomagajo „bališ“ voziti, ali če kako drugače počastijo nevesto. Ta običaj je lep sam na sebi in pomenjiv, ali tisti, ki bi se ga imeli najbolj veseliti, oni ga prevračajo sebi na škodo! Skoraj povsod in vselej so pri tacih prilikah velike zdrage, bodi si mej fanti in svati, ker fantje nikdar neso zadovoljni s tem, kar se jim radovoljno dá, ali pa tudi so prepričani fantovski pijači za „tolar“, od katere se jih navadno vrne nekoliko s krvavimi glavami. Zaradi te navade ne steče se skoraj nijedna svatba na kmetih brez jeze, jeden ali drugi mora biti nesrečen, če prej ne, pa tedaj, ko se „tolar“ zapije. Nasledki so zmirom in le slabi, dobrih stranij ta navada nema. Zatorej so pritožbe zoper to razvado splošne. Kmet posamezen se jej bi težko ubranil, tudi občinsko starešinstvo ne bi si rado nakopalo vso fantovsko jezo na glavo. V Postojnskem okraji je baje okrajno glavarstvo izdalo ukaz, da se ima to razvado opustiti, da bosta kaznovana oba, kdor bi „tolar“ dajal in kdor bi ga zahteval. Če je to res, moramo preventivno varstvo le odobravati, ker le tako se preprečijo vsi hudi nasledki, ki so skoraj nerazdružljivo zvezani z navado samo. Kdor krade in kdor vrečo drži: oba sta tatova. Kdor pripušča tako navado, potem pa kaznuje nasledke, ki skoraj morajo priti iz te navade... no, to bi bile čudne razmere! Stvar je vredna, da se jo premisli, čas je že pozen, sredstev ne manjka. Začeti se mora pa pri korenini. —o.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. junija.

Štajerski deželni zbor je sklenil, da se dovoli železnici Spielfeld-Radgona, ako se zgradi vsaj do konca leta 1885., od dneva otvorenja za deset let vsakoletne podpore 8000 gld.

Rektorja Dunajske univerze, prof. Maassen-a, ki je v nižavstrijem deželnem zboru ob priliki debate o ustanovitvi česke šole na Dunaji fakcijskim oponentom ter jim očital nepostavnost njihovega početja, sedaj vsi levičarski listi strastno napadajo. Zanimljivo je to, da se učenjaku očita, da je inostranec; kakor da bi ravno nemškoliberalci s posebnim veseljem ne bili vedno klicali nemških, včasih celo dvomljivih profesorjev v dežel. — Vseučiliščniki namenili so profesorju Maassenu demonstracijo. Zbrali so se bili pred dvorano čkajoč rektorja, kateri pa ni bil prišel. Tudi profesorji se baje posvetovajo, je-li prof. Maassen smel kot rektor univerze izraziti v zboru svoje osobno mnenje, in kaj jim je v tem oziru skleniti.

Fakcijski listi prinesli so bili pred nekaj dnevi poročilo iz **Lvova**, da je neki dr. Zuliński nasvetoval, naj se za naprej ondukajšnji Frau Josipov gimnazij imenuje Sobieskijev. Od dobro poučene strani se je potem razjasnilo, da se ta predlog ni tikal Fran Josipovega gimnazija, nego četrtega Lvovskega, ki doslej nema še imena. Pričakovati bi bilo torej, da bodo oni listi, ki so raztrabili neresnično vest in jo fruktificirali za svoje strankarske namene, požurili se popraviti ono poročilo. A doslej tega nijeden list še storil ni, kar smo pač pri njih že navajeni. Sicer se pa tako početje pač samo obsoja.

Vnanje države.

O zaporu **poljskega** pesnika Kraszewskega se izve, da je preiskava že dognana ter da so se akti že poslali državnemu sodišču v Lipsko. Tu se gre za veleizdajo v velikej meri. „Berliner Post“ javlja, da so Kraszewskega prijeli še le po obširnih in dolgotrajnih raziskavah, ko je bilo že mnogo obtežujočega gradiva nakupičenega. V njegovem stanovanju našli so se spisi po cele vozove, mej njimi mnogo obtežujočih. Te raziskave sežejo nazaj do kmalu po prusko-francoske vojni, ter je bilo zbrano gradivo namenjeno v prid Francoske. O bivšem častniku in poznejšem telegrafskem tajniku Hentschu, katerega so ob jednem s Kraszewskim v Berlinu prijeli, je baje že vse na tanko dokazano.

Bolgarski eksarh Josip poslal je Bolgarom v vzhodnej Rumeliji nekaj pastirsk list, v katerem jih opominja, da naj se uklanjajo naredbam samoupravne provincije, naj spolnujejo točno obstoječe postave in ohranijo prijazne odnose s turškimi oblastmi, kojih podpora postaja vsaki čas bolj potrebna nasproti grškej propagandi za Macedonske Bolgare.

Iz **Bukurešta** javlja „Tagblatt“ sledečo senzačno depešo: Povodom odkritja spomenika Štefana Velikega imel je senator Gradisteanu nagovor na kralja, v katerem je mej drugim tudi rekel: „V kroni Vašega Veličanstva manjkajo še nekateri biseri: Banat, Bukovina in Erdelj; upajmo pa, da ne za vedno“. Kralj je baje govorniku stisnil roko ter zapustil dvorano.

Albanci pobili so v soboto popoldne Turke, pravi novo poročilo iz Kotor. Na dalje poroča, da je že več dni blizu Sv. Marije šest turških batalijonov po Malisoreh obkoljenih; štiri batalijoni, ki so imeli iz Skadra donesti pomoč obkoljenim, so bili nazaj zagnani. Albanci so ujeli jednega majorja in več nizamov. Rodova Sciali in Sezi s 1500 oboroženimi ljudmi napadla sta Hotte. — Več pravoslav-nih rodbin iz Ipeka izselilo se je vsled turškega nasilstva v Djakovo in Prizrend. Malisorci pravijo, da so Miriditi zaradi tega tako mirni, ker so jih Črnogorci pridobili zase. — Avstro-ogerski konzul v Skadru dobil je z nova od vodij albanskih ustašev pismo, v katerem se prosi hitre pomoči od Avstrije za narod, ki jej je bil vedno prijazen in ki raji pogine, ko da bi se uklonil tujemu jarmu.

Dopisi.

Iz **Ptuja** 22. junija. [Izv. dop.] (K cesarjevemu priходу.) Razveselilo nas je, čuvši vest, da milostljivi vladar obišče tudi naše mesto. Delajo se tudi priprave za vredni sprejem. Toda

➡ Dalje v prilogi. ➡

vrstene ob uglajeni cesti, tekoči skoz prostrano ulico po ravnem polji tja doli proti Kostanjevici. —

Ondu na razpotji sem se bil obrnil po stranski cesti proti večeru, mimo vzglednega Muhičevega vrta in svetle župnikove hiše in po zelenem polji dospel na brod, kjer me je léhni čoln prenesel na onstransko Krkino obrežje... Da-li je to baš isti „Krški brod“, kamer „vinski bratec“ dolenjski vabi osornega Gorenjca — o tem se zdaj nesem utegnil uglobiti v preiskovanje, kajti zanimali so me sloveči — Krški raki, gomzeči tu v dolgih procesijah po plitvi reki gori in doli... Ti raki raznašajo slavo slovenske zemlje širom svetá ter so nedavno, o zlati poroki nemškega cesarja — vzlic svoje „zuruk-maršir“-tendenci — dospeli celo tja gori v — Berlin! Pa naj nas zlogledni naši protivniki nazivljejo nazadnjake, „inferiore Race“ in kar je več enakih ljubeznivostij! Slovenci — inferiorno pleme, kdo se ne smeje! Mi, ki z zavezanimi očmi bistreje vidimo nego-li Nemci z učenjaškimi svojimi naočniki in ki z uklenjenimi nogami dalje skočimo, kakor vsi tevtonski turneji — pa nam boste očitali nazadnjaštvo, nesprijemljivost za omiko! Posadite Slo-venca le mesec dni makar mej — K tajce, pa vam

bode kramljaj njih jezik, kakor da bi bil na Binkoštno nedeljo mej apostelji v Jeruzalemu, v tem ko se Nemec, živeč mej nami po sto let, ne nauči po slovenski — horrible dictu — niti kleti! — Ali, da pa je Slovincu, vklub vsej nadarjenosti za tujo kulturo, materin jezik dobro priraščen, o tem nam priča Duhačev govor pri odkritji nalvojvode Jovanovega spomenika v Mariboru, kjer ga je Slo-venec pošteno udaril po renegatskem tilniku! —

S Krškega obrežja šel sem v — Škocijan, prijazno selo v naročji tihe doline. Po obiskani vrlega učitelja Lavriča oddahnil sem si v lični gostilni doli ob mestu in tu mi je postrežba brdke hčerke dokazala, da nam ljubeznivost točajke oblaži užitek še toli čmerikavega cvička — kar naj bi pomislil ne samo najemnik kakšne narodne gostilne, temveč sploh vsak, ki nam prodaje gostoljubnost za gotove novce!

Iz Škocijana zavil sem na desno po holmu navzgor in mej solnčnimi goricami in sadnimi vrta prišel na — Bučko. Ondu sva na jasnem vrhunci z g. župnikom Kutnarjem, sedeča pod cvetečo jablano, uživala divni razgled po širni, tam doli pod nama razgrnjeni Krški planjavi...

Z Bučke peljala me je cesta zopet navzdol — skozi senčni bukov gaj in ob vznožji zelenečih vinogradov vnovič gori na — Rakó, kjer — a čemu bi pravil, kje da sem povsod bil in kaj sem vse videl: to so zasebne prigodbe, ki ne zanimajo nikogar! Zatorej tudi ne bom opisoval krasne Raške cerkve, dvigajoče se mej dvema zvonikoma tu na vzvišenem holmu, niti našteval lepih hiš v cerkvinem obližji; in da sem bil pri g. župniku Tavčarji — tega pa nikomur vedeti treba ni!

... Dolenjec, kakor sem se osvedočil, je uljuden in vesel človek in kjer je — vino, tam je tudi gostoljubnost! In ker je mož vsled tega nekoliko bolj lahkoživen, gleda ga mrzlokrvni njegov protinovec tam gori mej gorenjskim brinjem nekako zaničljivo čez ramo! Pa je tudi neodpustna predrznost: vse leto rije krtu jednak naš vinogradnik — po gorici in priliva trsu z vročim svojim znojem, nazadnje pa si ga še privošči kak kozarec! — A kaj hočete: „Gelegenheit macht Diebe!“

Lahko je človeku biti krepostnemu v — samostanu, v zavetji pred posvetnimi skušnjavami in bogme! ni baš toli izveličevalna zasluga, ne piti vina, kjer ga ni! — Sicer pa sem o treznosti na-

nekaj nam naše veselje greni. Na hišnih oglih našega mesta prilepljeni so plakati. Na teh plakatih, na katerih je podpisan mestni župan, je čitati, da je razobešenje vseh družih zastav kakor cesarskih, deželnih in habsburških prepovedano. Kakor smo iz gotovega vira poizvedeli, se nahaja v cirkularu c. kr. štajerskega namestništva na okrajna glavarstva le prepoved, zadevajoča razobešenje nemških zastav. To zdi se nam popolnem opravičeno, kajti nemške zastave imajo drugi pomen, nego naše. Naš mestni zastop tedaj ni prave ukrenil, da je s tem indirektno prepovedal razobešati slovenske zastave v našem mestu. Naš mestni zastop tudi ni avtonomen, tedaj je svoj delokrog prekoračil, kajti on še celo kompetenten ni, prepovedovati slovenske zastave. Našim „Nemcem“ ni bilo po volji, da so se prepovedale nemške zastave in radi tega hoté zabraniti razobešiti tudi slovenske, toda mi Slovenci se na to prepoved ne bomo prav nič ozirali, in sicer:

1. zavoljo tega, kakor že omenjeno, ker je mej nemškimi in slovenskimi zastavami tolik razloček, kot mej nočjo in dnevom, in 2. ker naš neavtonomni zastop ni kompetenten prepovedati razobešenje slovenskih zastav. Ako nam pa to prepove c. kr. okr. glavarstvo, bodemo vedeli, kaj nam je storiti. Zakaj bi mi Slovenci dobrotljivemu vladarju ne smeli pokazati s tem svojo lojalnost in udanost! Razobešite tedaj vsi o priliki cesarjevega prihoda narodne zastave, da presvitli cesar izvé, da tudi tu stanujejo njemu vedno udani Slovenci!

S Štajerskega 21. junija. [Izv. dop.] „Slovenski Narod“ je prinesel letos že dva uvodna članka in sicer v št. 43. z napisom „Bogoslovsko gojišče v Mariboru in staroslovenščina“ in v št. 84. z napisom „Čez dvajset let.“ V št. 43. smo izvedeli, da so čč. gg. mariborski bogoslovci svojega knezoškofa prosili, da bi se tisti predmeti, kateri se v nemškem jeziku prednašajo, poučevali v slovenskem jeziku. Popolnem opravičena prošnja vrlih in narodnih bogoslovcev pa ni bila uslišana, ker se je na ljubljansko bogoslovje ozir jemalo. Reklo se je: glejte, saj se tudi v Ljubljani v nemščini poučuje, v Ljubljani, ki je središče Slovenije; in vi terjate tukaj v Mariboru, da se odstrani nemščina! Pač vsak se mora temu odloku čuditi! Tedaj, ker se v ljubljanskem bogoslovju nemščina ljubi, goji in neguje, se mora tudi v mariborskem bogoslovju! Res čudna doslednost! Ko bi se le malo pomisliti hotelo, koliko krivice smo že Slovenci in Slovani sploh od nemških laži-liberalcev prenesti morali ter še prenašamo, bi se moralo mariborskim bogoslovcem odgovoriti drugače. —

V št. 84. pa se dobro osvetljuje v uvodnem članku „Čez dvajset let“, kako se spoštuje in ljubi slovenščina v mariborskem bogoslovju. Strmeti moramo, ko beremo, da je pred dvajsetimi leti slovenščina imela večjo veljavo in prednost, kakor danes v mariborskem bogoslovju. Tedaj gotovo ne

bode od več, da se baramo, kdo je temu kriv? In kako zaupno „Slovenski Narod“ pravi, „da bi radi videli uganko rešeno“, zakaj se zdaj v mariborskem bogoslovju zopet to nemški prednaša in poučuje, kar se je slovenski že pred dvajsetimi leti prednašalo, zdaj ko je slovenski jezik dosti boljše olikan, kakor je bil takrat. Ker pa še ni nihče do zdaj hotel „uganke rešiti“, bom jaz to delo prevzel in mislim, da bom povoljno „uganko rešil.“

Vzemimo šematizem lavantinske škofije v roke od leta 1883. Na strani 23. nahajamo črno na belem, kdo je glavni vodja na mariborskem bogoslovju. Znamo pa tudi dobro, da oni vodja, dasi na slovenski zemlji rojen in imajoč slovensko ime, ne ljubi tako Slovencev, kakor bi lahko in bi moral; to tem bolj, ker je vladika škofiji, v katerej je večina Slovencev. Da je to istina, hočemo nekatere izglede navesti.

Zgodilo se je, da „Slovenski Narod“ ni smel v mariborsko bogoslovje. Prepovedano je bilo bogoslovcem čitati „Slovenski Narod“. In kar „anathema“ se je izrekel o njem in pa o tistih, kateri bi si „Slovenski Narod“ naročili in čitali. Pa pri vsem tem je list dohajal v bogoslovje, pa skrivati se je moral pred bistrimi očmi skrbne direkcije. Potrudimo se „uganjko“ še bolje rešiti. Bil je nek bogoslovec v mariborskem bogoslovju, kateri je na nekej hrvatskej gimnaziji studije dokončal. Sicer ni to nič hudega, pa to je bilo hudo, ker ni dobro nemški znal. Če so morali vsi drugi bogoslovci pri skušnjah latinski odgovarjati, ni smel tega omenjeni bogoslovec storiti, ampak moral je nemški odgovarjati, kadar je bil knez in škof lavantinski zraven. In kolikokrat je slišal besede: „Können sie schon deutsch? Ich kenne in meiner diöcese keine pfarre, wo man nicht deutsch brauchen würde.“ In drugi bogoslovec se predrzne pri vprašanji iz jurisdikcije napisati izdelek z latinskimi črkami. Kaj mu na to knez in škof Slovencev reče? „Hätte ich früher gewusst, dass sie nicht deutsch schreiben können, ich hätte sie nicht ordinirt.“ — Razen tega pa se še včasih zgodi, da dobi kak kaplan, ki je na Hrvatskem študiral in ni popolnoma nemščine zmožen, v svojem dekretu: aus diöcesanrückichten“ hajd na nemško mejo! Kako pa se lahko prigodi župniku, ki slovenski matice piše, bi nam lahko nek narodni župnik mnogo povedal! Če tedaj vsa ta resnična fakta, katerih nihče zanikati ne more, premislimo, nas res britko zadene, da se od više strani dela napotje razvoju slovenskega jezika in da še v mariborskem bogoslovju slovenski jezik zdaj nema tiste pravice in svobode, katero je imel tam pred dvajsetimi leti.“ Pa predrugačilo se bo in se mora; pravična reč je še vsekdar zmagala. K temu pomozi Bog! —

Iz Cerknice 20. junija. [Izv. dop.] Ravnokar postali sti žrtvi požara dve hiši našega g. župana Frana Šerko-ta s kmetijskim poslopjem vred. Bila nam je sreča mila, da smo imeli ugoden veter, sicer

No, „Schöne Gegend — Kurja Vas!“ vsliknem po ljubljanskem pri pogledu toli romantičnega prizora ter nehoté pospešim korake. Toda, čem hitreje sem šel, tem glasneje vpila je ciganka za mano: „Molim duhana!“ In da-si sem jej zatrjeval, da ga nemam, silila je ona ipak v mene in ko, jej naposled povem, da ne pušim, zavpije nad mano: „Ti nisi čoviek, nego vrag, kad ne pušiš duhana!“ ter je stekla nejevoljna nazaj k ostalim ciganom, ki se v tem neso niti ganili od ognja. — In naletel sem ondu v gozdu isti večer še na kake tri ciganske tabore in povsod so vpili za mano: „Molim duhana!“; sicer pa se nobeden izmed njih ni zmenil za-me in tako sem prišel že v temi v — Kostanjevico.

Tukaj sem poiskal prijatelja Nedka, s katerim sva tisto noč obhajala veselo svidenje, spominjaje se ob čaši rezkega čvika — Bog nama greh odpusti! — blaženih dnij brezskrbne mladosti.

Drugo jutro pa, ko je moj prijatelj sedel mej zakonskimi paragrafi, peljal sem se jaz doli po gladki cesti skozi Cerklje in Krško Vas, kjer me je sem ter tja se gugajoči brod zanesel preko Save tja na štajersko zemljo, v mesto — Brežice.

bi bile bližnje hiše in druga poslopja gotovo prah in pepel. Kakor vselej, tako so tudi danes naši možaki in fantje, kakor tudi občani sosednih vasi pogumno in krepko se stavili v bran pogonobilnemu elementu.

Nikakor pa ne smemo opustiti hvalevredno omeniti tu neumorno delovanje naših deklet, katere so donašale daleko iz potoka potrebno vodo za dve gasilnici. Bilo je treba gledati cele dolge vrste teh pridnih pomagalk, ko so si brez kakega priganjanja samé sebi dajale pogum, kolikor hitro mogoče nasitiiti brizgalnici s potrebno vodo, ter so s tem činom k lokaliziranju divjega in pogubonosnega elementa tudi mnogo pripomogle.

Kar se pa pri tej priliki ne more hvalevredno opisati, je pa ljubeznivi nered, kateri je vladal pri vodstvu uporabe gasilnega orodja. Tu zakriči sosed: Za božjo voljo sem z gasilnico — drugje se zopet oglasi nekdo: tukaj, tukaj je nevarnost! in brizgalnice se premikajo brez pravega vodstva na vse kraje in celó na take kraje, kjer jih prav nič potreba ni. Tako postopanje, gospodje, nikdar ne more imeti povoljnega uspeha, in če se v vodstvu ne bode zdržala jedinstvo, bode jedenkrat zelo zelo nesrečen polom — a prekasno. Toliko poleg hvale — tudi temne sence. Zdravi se pa rana le tistikrat popolnem, ako ne skrivamo nje gujilobe, marveč jo pokažemo očitno zdravniku, da jo takoj požgé in čéli. Male ulice nam res že dolgo a vedno in glasno nasproti kriče svoj memento. Sensus communis.

Iz mestnega zbora ljubljanskega.

V Ljubljani 22. junija.

Navzočnih je 24 odbornikov, predseduje župan g. Grasselli. Župan naznani, da je umrl baron Anton Codelli v svojej oporoki volil ubogim ljubljanskega mesta 300 gold. in od teh posebno ubogim sv. Petra fare 100 gold. To svoto je uduva magistratu izročila, za kar se bode župan javno zahvalil. Gospod dr. Mosche podaril je mestu lepo belo-zeleno zastavo z udelanim grbom, za kar se mu izreče zahvala.

Dr. pl. Schrey odpovedal se je s pismom z dne 17. maja t. l. pravnim zastopnikom ljubljanskega mesta. Ker teče ravno važna pravda mesta proti g. Withalmu, izjavi gosp. župan, da je izročil provizorno pravno zastopstvo odvetniku dr. Jakobu Mundi. Ker pa ima mestni zbor nastaviti pravnega zastopnika, vpraša g. župan, ali se g. dr. Munda tudi definitivno postavi. Zbor pritrdi jednoglasno.

G. župan izjavi, da bode g. dr. pl. Schrey-u izrekel za izvrstno pravno zastopanje ljubljanskega mesta zahvalo, čemur zbor pritrdi.

G. dr. Zarnik poroča v imenu pravnega in personalnega odseka o imenovanji okrajnih predstojnikov. Personalni odsek nasvetuje, naj se namesto umrlega g. Frana Šušteršiča za Karlovske ceste in Kurjo vas imenuje g. Karol Lahajner, hišni posestnik in magistratni uradnik, namesto umrlega Ignacija Bremca za Gradišče g. Josip Matevže, trgovec in hišni posestnik.

Ker je drugim okrajnim predstojnikom tudi potekla triletna doba, nasvetuje odsek, da se vnovič na postavno dobo potrdé gg.: Matija Gerber, Fran Lukman, Anton Marn, Fran Marolt, Martin Peruzzi, Nikolaj Špinder in Fran Trtnik. Tem nasvetom zbor pritrdi.

G. dr. Mosche poroča v imenu finančnega odseka o povračilu stroškov za vzdrževanje realkinega poslopja in o računu zadnjega četrtletja za uradne potreščine pri magistratu, kar zbor brez razgovora odobri. Uradniški siroti Mariji Guttmannovi dovoli se po nasvetu dr. Mosche-ta 60 gl. miloščine skozi tri leta. (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Nj. Veličanstvo) podelilo je deželnemu predsedniku kranjskemu, gosp. Andreju Winklerju, kot vitezu reda železne krone druge vrste, **baronstvo**. Ta vest vzbudila bode v vseh slovenskih pokrajinah živo radost.

ših brinjegojcev na svojem potovanji po Gorenjskem videl jako žalostne ilustracije! Dakle, srpgledni moralisti: pometajmo vsak pred svojim pragom, ali kakor velevali stari Goethe:

„Jeder sehe, wo er bleibe,
Jeder sehe, wie er's treibe
Und wer steht, dass er nicht falle!“

Večerni mrak razpenjal je že svoja krila čez hrib in dol, ko sem dospel z Rake zopet doli v širno raván.

Tu so po senčnem grmovji žgoleli nebrojni slavci v različnih daljavah in varijacijah, zdaj milotožno tu v neposrednem obližji, zdaj zopet sladkotaleče daleč tam doli sredi poljá. Ném in uglobljen v slastne spomine, ki so se mi vzbudili o slavjem petji, korakal sem po samotni cesti — kar me ustavi hripav človešk glas: „Gospodine, molim malo duhana!“ in ko osupnen pogledam kvišku, stalo je pred mano rujavo — cigansko dekle v arkadičnem kostimu; in zdaj še le opazim, da ne daleko od ceste ondu pod košatim hrastom, okrog velikega oguja leži celo krdelo teh kuštravih egipčanskih potomcev moškega in ženskega spola, vse križem pomešano.

— (Pri ljudski veselici) pod Tivolijem bode sodelovalo nad 200 narodnih pevcev.

— (Za muzej Rudolfinum) začeli so kopati temelj. Svet, na katerem bode stal, spada pod Spodnjo Šiško, tedaj bodo Šiščenci razen vti, Tivoljskega grada in Kolizeja v bodoče imeli tudi muzej v svojej občini.

— (Svarilo.) Iz Ljubljane razpošilja se na požarne brambe po deželi okrožnica, v kateri se nagovarjajo, naj pridejo o slavnostnih dneh brez zastav v Ljubljano. Naj se po tej okrožnici nihče ne dá zvabiti na led. Namen je preveč prozoren, ta namreč: ker ljubljanska požarna bramba še nema zastave, naj bi tudi druge prišle brez zastav. „Spiegelberg, ich kenne dir!“

— („Slovenskega Pravnika“) 6. številka izšla je danes in prinaša korenit zemljepis Tomaža Dolinarja, „Pravdo mesta Idrije proti rudniku“, več zanimljivih slučajev, raznosti in nadaljevanje običnega sodnega reda do §. 119 (64 stran).

— (Velike orglje) v stolneji cerkvi popravlja naš domači umetelnik g. Fr. Goršič. Delo bode dovršeno do 12. julija, ko pride presvitli cesar k slavnostnej sv. maši.

— (Prvo ljubljansko bolnišnico in podporno društvo) ima v nedeljo 24. t. m. ob 11. uri v magistratni dvorani svoj občni zbor. Na dnevnem redu je: Poročilo o delovanju l. 1882, posamezni nasveti; volitev treh računskih pregledovalcev in volitev vodstva.

— (Za most) v Ormoži je Hrvatska voljna doplačati 8000 gld., Štajerska 4000 gld.

— (Nova organizacija evidence zemljiškega katastra.) Vsled zakona z dne 23. maja t. l. so bili za vojvodino Kranjsko imenovani sledeči zemljemerski uradniki: Mapni arhivar Macák Janez kot evidenčni nadzornik z uradnim sedežem v Ljubljani. Za politične okraje: Ljubljana evidenčni nadgeomter Czerny H.; Novomesto evid. nadgeomter Mendlik Karol; Kočevje evid. nadgeomter Budešinsky Karol; Krško evid. geomter Sykora Josip; Litija evid. geomter Sacher Gustav; Radovljica evid. geomter Brichth Henrik. Evidenčni geomter Oražhe Peter v mapni arhiv v Ljubljani. Za politične okraje: Kamnik evid. geomter Hruška Adolf; Kranj evid. geomter Peršl France; Postojna evid. geomter Ružička Janez; Logatec evid. geom. Zaff; Črnomelj evid. geomter Mach Janez. Imenovani zemljemerci so se na svoja mesta že odpeljali in bodo 28. t. m. pričeli svoje službovanje v posamičnih občinah.

— (Banka „Slavija“.) Iz letnega sporočila, katero razpošilja ta zavod o svojem poslovanju v letu 1882, posnemamo naslednje številke: Vsi dohodki leta 1882. znašali so 1,918.966 gld. 89. kr., za škodo pa se je plačalo 886.121 gld. 36 kr. Premoženje bankino zvišalo se je nasproti letu 1881 za 488.912 gld. 55 kr. in je 31. dec. 1882 obnašalo 5,400.994 gld. 77 kr. Bankina blagajnica v Pragi prejela je v letu 1882. 150.317 poštinih nakaznic (tedaj povprečno vsak dan 420), s katerimi se jej je poslalo 1,487.922 gld. 77 kr. Samoupravna društva za zavarovanje pokojnin in dohodkov razvijala so se jako ugodno in je koncem leta 1882 zavarovanih bilo uže za 106.100 gld. pokojnin. Zastopniška pokojninska zaklada narastla je na 30.000 gld.; uradniška pa na 86.000 gld. Zanimiva je pri mera z letom 1872. Tedaj je banka štela 69.900 členov, ki so zavarovali kapital 46.000.600 gld., letni dohodek je znašal 241.000 gld., rezervne zaklade po 493.000 gld. Leta 1882. tedaj deset let pozneje, pa je znašalo število členov 213.000, zavarovani kapital 187.000.300 gld., efektivno premoženje 5.400.000 gld., letni dohodek pa 2 milijona goldinarjev. Ako dostavimo še, da je banka v 14 letih svojega obstanka plačala za škodo 7.213.427 gold. 13 kr., podali smo v kratkem sliko napredka in uspešnega poslovanja tega slovanskega zavoda, kateri, bivši ustanovljen z neznatnim kapitalom 3000 gold., nam je živ dokaz, kaj se z vztraj-

nostjo, marljivostjo, poštenostjo in poslovno veščobo doseči zamore.

Vabilo.

Jutri v nedeljo dne 24. t. m.

priređi

„SOKOL“

svoj tretji letošnji (popoldanski) izlet

na Posavje k „Ruskemu caru“.

„Sokolci“ zberó se ob 1/2 2. uri popoldne v polni društveni opravi v Čitalnici, od koder odidejo točno ob 2. uri peš na Posavje.

V slučaju neugodnega vremena preloži se izlet na nedeljo dne 1. julija t. l.

K temu izletu vabi č. gg. člane „Sokola“ najuljudneje odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gorica 23. junija. V Gorici voljeni: Tonkli jednoglasno (114 glasov), Rojic 89 glasov. V Tolminu: Tonkli in Kovačič jednoglasno. Nasprotni niti volili.

Tolmin 23. junija. Jednoglasno izvoljena narodna kandidata gg. dr. Nikolaj Tonkli in Ignacij Kovačič. Slava izvoljenima, čast za vednim volilcem!

Volosko 23. junija. Narodna kandidata Strk in Laginja jednoglasno izvoljena.

London 23. junija. Reuterjevo poročilo iz Šangaja: Diference mej Kitajem in Francosko glede Tonkinga prav prijateljsko poravnane.

Tuji:

22. junija.

Pri Slonu: Matauschek z Dunaja. — Lang iz Dolenskega. — Kordin iz Celovca.
Pri Malici: Kolinek z Dunaja. — Bertold iz Ferlaha. — Herzog z Dunaja.
Pri avstrijskem cesarji: Hnecht iz Gradca.

Dunajska borza

dne 23. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	78 gld. 45	kr.
Srebrna renta	79 „ 10	„
Zlata renta	99 „ 20	„
5% marčna renta	93 „ 45	„
Akcije narodne banke	838 „	„
Kreditne akcije	305 „ 75	„
London	119 „ 95	„
Srebro	— „	„
Napol.	9 „ 49 1/2	„
C. kr. cekini	5 „ 67	„
Nemške marke	58 „ 45	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 120	„
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 167	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	99 „ 20	„
Ogrska zlata renta 6%	120 „ 45	„
„ 4%	89 „ 75	„
„ papirna renta 5%	87 „ 45	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103 „	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 114	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118 „ 20	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	103 „	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105 „	„
Kreditne srečke	100 gld. 169	„
Rudolfove srečke	10 „ 19	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 110	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	219 „ 75	„

Lepa prodajalnica

tik cerkve v velikem trgu Slovenskega Štajerja se takoj odda.
Kje? pové upravništvo tega lista. (422—1)

Dva dobra mizarska pomočnika

dobita takoj službo. — Natančneje pové

Janez Jerina,

mizar v Dolenjem Logatcu. (416—1)

Vila v najem.

Popolnem prenovljena in okusno ozaljšana, nekdaš Pauerjeva vila v Podutiku nad Zgornjo Šiško, s 7 sobami, lepim vrtom in parkom odda se v najem za poletje pod ugodnimi pogoji.

Natančneje izve se pri lastniku Lorencu Vodnik-u, kamnoseku v Ljubljani, Kolodvorske ulice. (410—3)

Za deželni zbor in slavnost v Ljubljani.

Prijazna soba

s pohištvom in dvema posteljema, s posebnim uhom, je takoj za oddati. — Natančneje izve se v prodajalnici na Križevniškem trgu št. 8. (417—1)

Št. 424.

(421—1)

Razglas.

Zaradi prihoda Nj. Veličanstva v mesto Kranj v ponedeljek dne 16. julija t. l. bode tržni dan namesto v ponedeljek v torek dne 17. julija.

Mestna županija Kranj,

dne 20. junija 1883.

Na prsih in plućah bolehnim!

Gespodu Jul. pl. Trukoczy-ju, lekarnarju v Ljubljani, na Glavnem Trgu.

Zamán vporabljal sem pri kašlju in plućnih bolečinah razna sredstva, dokler nisem poskusil Vašega soka iz kranjskih planinskih zelišč à 56 kr., in z veseljem sem opazil zboljševanje. Blagovolite mi poslati še 3 sklenice.

Spoštovanjem Vaš udani

(41—6)

Josip Malešić v Siskcu.

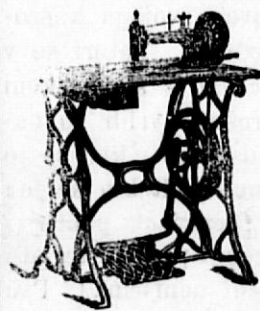
Važno za gostilničarje!

Podpisani naznanja, da ima v zalogi

ledenice (Eiskasten)

vsake velikosti, v katerih se dajo dobro hraniti jedila in pijače. (170—14)

Jan. Podkrajšek v Ljubljani.

O. k. privilegij šivalnih strojev.

Ivan Jas, v Ljubljani, Hôtel Evropa. Zaloga vsakovrstnih šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakotero šivanje. (370—4)

Šestletna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4 do 5 gl.

Umetne

(234—20)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih bary, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana,

(113—18)

Marjin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Vrelec kronprincesinje

Štefanije

Krondorfske slatine.

Od zdravniških kapacitet za svojo izredno zdravilno moč pri boleznih v želodcu, na plućah in v grlu pripoznan kot najboljša slatina na kontinentu.

V velicah Bordaux-steklenicah po 24 kr.

prodaje samo

G. PICCOLI,

lekarnar „pri angelji“, na Dunajski cesti, v Ljubljani. (277—3)

Dekoracije! Transparenti!

Mnogovrstna zaloga dekoracijskih in transparentnih podob, lampijonov, ognjemetov in barvenotiskanih podob Njiju Velikanstev in cesarjeviča z visoko sprugo.

Cesarske državne orle, kranjske deželne grbe in Ljubljanske mestne grbe dal sem navlašč izgotoviti ter se dobivajo lepo upravljeni v obliki 84/69 ctm. po 1 gld. na prodaj.

Nadalje so grbi razne velikosti po 25 kr. do 1 gld. in 2 gld.

Austria (2 1/2 metra visoka), pristojna za dekoracijo, 80 kr. Držayni orel z vsemi deželnimi grbi 50 kr.

Transparentne podobe Njiju Velikanstev in cesarjevičevega para po 45 kr. do 1 gld. 20 kr.

Lampijoni po gld. 1.—, 1.20, 1.50, 1.60, 1.90, 2.20, 2.40, 2.50, 2.80, 3.40 in 3.80 za divanajstorico.

Proseč prijaznih naročil znamenovam z vsem spoštovanjem

iv. Giontini v Ljubljani.

(408—3)

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

mareno pivo

v zabojih po 25 in 50 steklenic

se dobiva iz (83—20)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Poslano. (423—1)

Briljanti in biseri

najumetnije ponarejeni,

posebno priporočani za imenitne slavnosti, dobé se v veliki izberi pri

A. AUGUSTIN-u,

Dunaj, Kärntnerstrasse 17.

Iz Hamburga

kava — čaj

poštne prosto z zavrtkom vred, kakor znano, reelno, dobrodišeče blago, v vrečkah 5 kilo po poštne povzetji. Gld. a. v.

Rio, fin, močan	3.45
Santos, izdaten, močan	3.60
Cuba, ff., zelen, močan	4.10
Ceylon, višnjevozelen, močan	5.—
Zlat-Java, izredno fin, mil	5.20
Portorico, delikaten, okusen	5.40
Perl-kava, jako fin, zelen	5.95
Java, močan, delikaten	5.95
Java I., vzgledno fin	7.20
Afr. Perl-Mocca, ognjen	4.45
Arab. Mocca, pravi, plemeniti	7.20
Posebno priljubljena okusna stambulska kavina zmes	4.70
Čaj per kilo:	
Congo, fin	2.30
Souchong, fin	3.50
Obiteljski čaj, izredno fin	4.—
Riz, izredno fin, pr. 5 kilo	1.40
Perl-Sago, pravi, pr. 5 kilo	1.90
Cenilniki o kolonijem blagu, spirituozi in delikatesah gratis in franco. (151—13)	

A. B. Ettlinger, Hamburg.

Prevažanje ljudi in blaga v

AMERIKO

najbolje in najceneje pri (238—7)

ARNOLD-u REIF-u, Wien, I., Kolowratring, Pastalozzigasse 1.

Takoj delujoče.

Uspeh zagamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih ali osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zagamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri gosp. Edvardu Mahr-u.

Ni sleparija! (192—12)

J. ANDEL-a

novoznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljinice, prešiške, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se do živa v prodajalnici pri

J. ANDEL-u,

13, „pri črnem psu“, Hussgasse 13, (Dominikanergasse 13, Kettengasse 11.)

V PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Silčarji, trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plavatih. (309—3)

Zdatno znižane cene.

Kava

neposredno iz Hamburga

razpečilja kakor znano v izvrstni kvaliteti

Karol Fr. Burghardt, Hamburg,

v žakljih po 4 1/2 kg. netto, poštne prosto z zavrtkom vred nemudoma po poštne povzetji.

	5 kg. av. v. gld.
Mocca, pristno arabska, plemenita	6.30
Menado, izvrstnega okusa	5.40
Perl-Ceylon, jako fina in mila	5.40
Melange (zmes), posebno priporočati	5.30
Ceylon Plantation, jako slastna	5.—
Java, zlatorumena, jako fina	4.70
Cuba, modrozelen, briljantna	4.70
Afr. Mocca, fina in zdatna	3.90
Santos, fina in močna	3.55
Rio, okusna	3.25
Čaj v izvrstnej izberi, 1/2 kile od av. v. gld. 1.— do gld. 6.—.	

Zahvala

za ozdravljenje po pravi Popp-ovi anaterinini ustni vodi in pojasnilo o škodljivih učinkih ponarejenega tega zdravila.

Gospodu dr. J. G. Popp-u,

c. kr. dvornemu zobnemu zdravniku, Dunaj, mesto, Bognergasse št. 2.

V dopolnitev mojega zadnjega pisma obtožiti se moram skesano neke slabosti. Zmotljen po nizke ceni ponujene mi ponarejene Vaše anaterinine ustne vode, in po mnogih lekarnah, ki so trdili, da znajo anaterinino ustno vodo prav jednako napravljati, in ker mi je Vaša anaterinina ustna voda pošla, rabil sem čestokrat ponarejeno. A ne da ni imela nobenega zdravilnega učinka, shujšala je še bolno stanje in popolno pomoč dobil sem zopet jedino le, ko sem zopet rabil Vašo pravo nedosegljivo anaterinino ustno vodo. Uspešno se je pri meni pokazalo tudi Vaše anaterinino zobno testo. Z vsem spoštovanjem in hvaležno ostajem Vašega blagorodja verni sluga

Josip vitez pl. Zawadzki.

Deahotosz. (781—3)

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnah J. Swoboda, G. Piccoli, V. Mayr, Jul. pl. Trnkoczy, E. Birschtz, dalje pri trgovcih Ant. Krisper, Ed. Mahr, J. Karinger, F. M. Schmidt, V. Petričič, L. Pirker, P. Lassnik, Terček & Nekrep; v Postojni: A. Leban, lekar; v Škofj. Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; na Krškem: F. Bömgies, lekar; v Idriji: J. Warta, lekar; v Kranju: K. Šavnik, lekar; v Litiji: J. Benes, lekar; v Metliki: Fr. Wach, lekar; v Novem mestu: D. Rizoli in J. Bergman, lekarja; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Crnomlju: J. Blazek, lekar; v Vipavi: V. Kordas, lekar; v Pontafu: P. Osaria, lekar.

RAZGLAS

hranilnice in zastavljalnice ljubljanske.

Zarad sklepanja računov za prvo polovico 1883. leta bo hranilnica

od 1. do 15. julija 1883

in zastavljalnica

od 1. do 16. julija 1883

zaprta.

Ravnateljstvo hranilnice in zastavljalnice

v Ljubljani, dné 18. junija 1883.

(419—1)

Blago za zastave

v vseh barvah

priporoča po najnižjih cenah

Anton Schuster,

Špitalske ulice, v Ljubljani.

(377—3)

Rastline in cvetice vsake vrste,

kakor konifere, cedre, cryt-merije, thuja, thuiopsis, myrte, agave, begonije, hortenzije, oleander, pelagonije, fuksije itd. itd., povodom predstojecih slavnosti posebno prikladne za

dekoracije

prodajajo se nenavadno ceno

v vrtnariji C. Schmidt-a,

na Karlovškem predmestju.

(411—2)

Za razsvitljava o 600letnici

priporoča

Anton Jeločnik-ova fabrika za peči in glinaste izdelke,

v Ljubljani, Trnovski pristan št. 4,

triročne glazirane kandelabre za okna, komad 60 kr.,
dvoročne kandelabre, komad 40 kr., glazirane svetil-
nike po 10 kr., neglazirane po 6 kr.

Naroča se v **fabriki** ali pa pri trgovcu gospodu **Fran Kollmann-u**,
Mestni trg, pa le do **konec meseca junija**. (415-1)

Uspešno sredstvo proti bolečinam v želodci. Prijetno hladilna pijača.

Pristna deželna Rogaska slatina

„Tempelquelle“

ni zamenjati z družimi enakimi menj vrednimi
slatinami.

V **novi natočena** v znane original-steklenice in na novo upeljane ele-
gantne Bordeaux-steklenice.

Prodajejo jo v Ljubljani gospodje: Mihael Kastner, Ivan Luckmann, C. C.
Holzer, Peter Lassnik, J. Skofitz, Schussnig & Weber, Josip Kordin, Iv. Fabian, Josip
Terdina, Gustav Treo, R. Paulin, Josip Vodnik; v **Kranji**: Fran Dollenz; v **Kočevju**:
Fran Bartelme, in vse druge imenitnejše trgovine.

Naj se skrbno pazi na etiketo, zamah in njega urezo. (392-3)

Zavarovalna družba za življenje v Lipsiji

na mejsebojnost ustanovljena leta 1830.

v c. kr. avstrijskih deželah koncesijonirana 17. jan. 1874.

Naznanjamo, da smo izročili gospodu

speditêrju Rajku Pirker-ju

našo
glavno agencijo za Ljubljano in okolico.

Dunaj, v dan 30. maja 1883.

Glavno zastopstvo za Avstrijo:

C. F. W. Krüger — IV., Karlsgasse 15.

Zavarovana svota 189 milijonov nemških mark,

Premoženje znaša 37

Ves dobiček se razdeli mej zavarovance. — „Dividend“ za l. 1884.
znaša 41% od premije.

V posredovanje pri zavarovanju in za vsako potrebno pojasnilo se pri-
poroča

Rajko Pirker,

(395-3)

glavni agent za Ljubljano in okolico.

Novost

s senzačnimi uspehi!

**Nepresežno
sredstvo**

proti

slabemu teku,
navalu krvi,
napenjanju,
načuh, protinu,
hypohondriji,
kataru,
koliki,
glavobolju,
želodčnemu krču,
nervoziteti.

Sauveur de la vie.

Em. grofa Lichtenberga
tovarna likerjev
v Šmarji (na Kranjskem).

1 steklenica koncentrirano 1 gld.
20 kr. za mažo; 1 steklenica li-
kerja 65 kr. za pijačo. Vsakej ste-
klenici je priloženo vodilo za rabo.

**Nepresežno
sredstvo**

proti

koleri,
rheumatizmu,
omotici,
bodljaju,
mrivodu,
vodenici,
zoboholju,
difteritidi,
migreni,
prsneemu krču,
boleznim na jetrah.

(359-5)

Po receptu francoskega zdravnika. Čisto neškodljivo. Vnanje uporabljeno uteši
tako vsako bolečino. Za nenadne napade boleznij bi imelo biti pri rokah v vsakej
družini, posebno ker se vzdrži leta in leta. Mnogo spričeval na razpolaganje.
Zaloga pri **Viljemu Mayr-u**, lekarnarju v Ljubljani; **Baumbach-u**, lekar-
narju v Celji.

FERDINAND BILINA & KASCH,

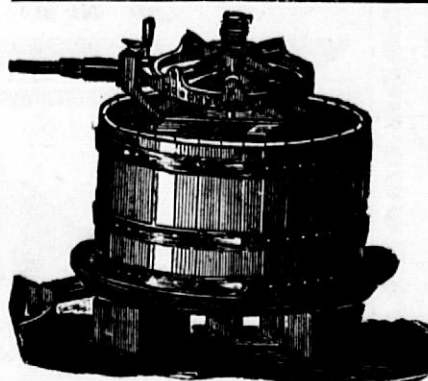
tovarna rokovic v Ljubljani, Judovske ulice,

priporočata povodom navzočnosti Nj. Velikanstva presvitlega cesarja
v Ljubljani svojo bogato zalogo

najfinejših belih in inobarvenih glacée-
rokovic, rokovic za častnike in pod-
častnike, belih zavratnikov vsake vrste,
uniformskih zavratnikov ter **najno-
vejše** v črnih in pisanih zavratnikih.

Vse po najnižjej ceni!

(420-1)

Vinske tlačilnice

(Preše.)

stavljene, izdelujejo se v vseh velikostih za privatne
osebe, kakor tudi za največje producente kot speci-
jaliteta. Garancija, spričevala o več nego 1000 izde-
lanih tlačilnic. Obrisi in cene na zahtevanje gratis in
franco. (404-2)

Grozdne trlice najnovejše sestavljene.

Želi se v kratkem času naročil.

Ph. Mayfarth & C., Dunaj, II., Prater-
strasse 66. Tovarna v
Frankobrodu n. M.

Pri zdatno znižanih cenah

velika razprodaja

bogato založenega, v konkurzno maso gospoda

Iv. P. Schreyer, Špitalske ulice,

spadajočega

galanterijskega, Norimberskega
in drobnega blaga

na debelo in drobno. — Posebno so priporočila vredna krasna, v **velikej**
izberi nahajajoča se (405-2)

pisalna, pušilna in popotna orodja, albumi in fino blago iz usnja,
otročje igrače, namizno in jedilno orodje, kuhinjske posode, kinč,
parfumerije, lesorezni izdelki, podobe svetnikov, pobožni darovi itd.

Izvanjska naročila izvrše se točno in v zadovoljnost po poštnem povzetju.

Bergerjevo medicinično milo iz smole,

priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se v največ evropskih državah s sijajnim
uspehom zoper

vsakovrstne oprhe na životu,

osobito zoper hraste, kroničen in luskinasti lišaj, nalezljive hraste, zoper prhljaj na
glavi in bradi, pege, žoltine, rdeč nos, ozebljino, potenje nog. — **Bergerjevo**
milo iz smole ima 40% koncent. **smole iz lesa** ter se stvarno od vsega
drugega mila iz smole, ki se v trgovini nahaja, razlikuje. — Da se **prekanjenju**
izogne, zahteva naj se odločno **Bergerjevo milo iz smole** ter naj se pazi na
znano varstveno marko.

Pri trdovratnih poltnih boleznih rabi se mestu mila iz smole z uspehom

Bergerjevo med. milo iz smole in žvepla,

a zahteva naj se vedno **samo Bergerjevo milo iz smole in žvepla**, ker so
inozemski ponarejanja neuspešni izdelki.

Kot milejše milo iz smole za odstranjenje vseh

nečistosti na polti

zoper oprhe na glavi in koži otrok in kot nepresežno kosmetično milo za umi-
vanje in kopanje pri vsakdanjej rabi služi

Bergerjevo glicerín-milo iz smole,

imejoče 35% glicerina ter fino diši. (44-12)

Jeden komad velja 35 kr. z brošurco vred. — Glavno zalogo ima lekar
G. HELL v OPAVI.

V zalogi v vseh lekarnah cele države. Glavne zaloge pa imajo:

V Ljubljani pri gg. lekarnih J. Svoboda, G. Piccoli, W. Mayer in J. pl.
Trnkoczy. V Kočevju J. Braune. V Krškem J. Bomeker. V Idriji J.
Warto. V Kranji K. Šavnik. V Litiji Jos. Beneš. V Novem mestu
D. Rizzoli. V Radovljici A. Roblek. V Vipavi A. Konečny.